

### **Volledig vrije wil**

Er zijn mensen die vrije wil opvatten als kunnen doen en laten wat ze willen. Op die manier kan daar natuurlijk nooit sprake van zijn.

Zelfs al zou iemand zelf het idee hebben te kunnen doen en laten wat hij wil, dan toch komt die persoon ooit met gevolgen daarvan in aanraking die niet de bedoeling zijn geweest of consequenties die zelfs onaangenaam kunnen zijn. De voortvloeijsels van leven in een groep.

Er bestaat niet zoiets als vrije wil, er zijn geen situaties waarin iemand



maar kan doen en laten om het leven zo aangenaam en gemakkelijk mogelijk te maken.

Ook vrije wil die opgevat wordt als controle hebben over je lot is een illusie. Een illusie die de mensen zichzelf voor ogen getoverd hebben door hun cultuur op een bepaalde manier te organiseren. Een politieke of een religieuze illusie.

De illusie van de vrije wil is het ene uiterste, en het geloof in predestinatie is het andere.

In de christelijke culturen zijn het de vroege gnostici en later de calvinisten geweest die predestinatie tot een centraal thema maakten in hun liturgie. Ook predestinatie is een illusie. De illusie van de belangrijkheid van de mens. Als zou de mens centraal staan in de schepping.

Men moet zich in relatie tot liturgie ook afvragen welk doel gediend wordt met het creëren van 'een god' die het lot als straf oplegt. Er kan er maar een zijn die er belang bij heeft de AllerEerste af te schilderen als een wreker die gevreesd moet worden. Een wrekende 'godheid' is gemakkelijker af te zweren. Zich dan alleen te richten op slechts het aardse geluk is de volgen-de stap. Het is alleen Luciwer die hier belang bij heeft.

Men moet zich afvragen welk doel en wiens doel wordt gediend met het creëren van illusies in het algemeen.

In alle illusies, vrije wil of predestinatie, is het steeds de mens en het mens zijn dat centraal staat. De mens echter is slechts een tijdelijk omhulsel van de ziel. Het is niet het wezen mens maar het wezen van de mens, de ziel, die een rol speelt in het door de AllerEerste gecreëerde. Net zoals de ziel niet meer dan een wezenlijk deel is van de totale creatie, is de mens slechts een onderdeel van de materiële wereld. We hebben dus met een illusie te maken wanneer de mens centraal wordt gesteld, een niet werkelijk bestaand beeld, een voorstelling van zaken die slechts schijn is. Het is de materiële wereld die niet werkelijk is. Alles wat het doet lijken dat de mens en deze wereld centraal staan en niet het vervolmaken van de eeuwige ziel en de harmonie in de oorspronkelijke wereld, is het werk van Luciwer.

Dat de mens op aarde geen vrije wil heeft, kan ieder mens ervaren. Ieder van ons ervaart het leven als een weg waarop men veel meemaakt -plezierig, hard, leerzaam, dramatisch- en waarvan men als men er op terug kijkt diep van binnen weet dat het goed is zoals het is gegaan. Zelfs als men ongelukkig is, weet een mens in een hoekje van zijn ziel dat het zo moest zijn en hoopt men op verbetering in de toekomst. Ook al ziet een mens er voor een tijd geen gat in, uiteindelijk blijkt er altijd een einde aan de tunnel te zijn. Elk lijden kent een oplossing.

Te denken dat men een vrije wil heeft vloeit voornamelijk voort uit het feit dat ieder van ons elke dag beslissingen neemt -om al of niet koffie te zetten, vandaag maar eens thuis te blijven, af te spreken met vrienden- en dat men daar een gevoel van persoonlijke keuze bij heeft. Maar zodra men grote lijnen in het leven gaat beschouwen, ontdekt men een patroon waar men niet met opzet voor gekozen heeft.

De psycholoog zal een patroon zien dat bij voorbeeld zijn oorsprong vindt in de jeugd, in een dwang tot een zeker handelen, of het zich gebarricadeerd voelen een ideaal te bereiken. En altijd wordt er door een therapeut een diagnose gesteld er van uitgaand dat er een defect is dat gerepareerd moet worden.

In die zin is de psycholoog de opvolger van de dorps- of parochiepastoor, de dominee, de mullah of imam, de rebbe, de goeroe. De laatsten beloofden ook een genezing, maar dan in een hiernamaals. De rabbi, de priester, de mullah of imam, de monnik, de goeroe, de psycholoog, allen staan in die zin in dienst van Luciwer, dat zij pretenderen een waarheid in pacht te hebben om die ver-volgens toe te passen op een medemens. Het hiërarchisch principe.

Er is dus een weg, een patroon. Een patroon dat ieder mens bij zichzelf kan herkennen en waarvan men weet dat het klopt. Men hoeft daarvoor niet gestudeerd te hebben of constant met diepe gedachten rond te lopen. Bovendien heeft men daar geen aardse leiding bij nodig.

Het patroon ontstaat niet toevallig. Toeval bestaat niet. Want wat toeval genoemd wordt is in feite een verbinding van, reeksen van, oorzaken en gevolgen waarvan men ofwel de oorzaken dan wel de gevolgen nog niet kon waarnam.

Er is een patroon in het leven en het is niet zomaar vanzelf ontstaan. Maar er is niets of niemand buiten ons zelf waardoor dit patroon is ontstaan. Wij allen hebben ons eigen patroon, ons eigen leven op aarde zelf ontworpen. Wij hebben dat gedaan voor we ons leven op aarde begonnen.

Als er in deze wereld geen vrije wil is, als het leven dat we hier leven ontworpen is, dan is het leven toch voorbeschikt, dan is er toch predestinatie? Nee, er is geen voorbeschikking zoals de oude religies dat meenden. Zij gaan, zoals gezegd, uit van 'een godheid' die ons het leven oplegt als een straf omdat een verre verre voorvader en voormoeder iets onvergeeflijks gedaan hebben. Wat we dan precies moeten leren van die straf is volstrekt onduidelijk, tenzij het nederigheid is of de vreze 'gods'; in elk van de drie monotheïsmen.

Wat de gevolgen van zo'n godsbeeld zijn, of liever zo'n levensbeeld, ziet iedereen om zich heen. Dat de godshuizen leeg lopen is zo'n ramp nog niet. Ernstiger is het dat de fanatici er in achter blijven.

Deze predestinatie, die voorbeschikking is hiërarchisch, het kenmerk van Luciwer. Met dit concept moet ook het woord ervoor worden weggegooid.

Het aardse leven is ontworpen en ieder mens heeft zijn eigen leven ontworpen. En wat meer is, elke ziel heeft het leven op aarde ontworpen in volledig vrije wil.

De mens heeft geen vrije wil, maar de ziel -die tijdelijk in de mens incarneert- kent wel een volledig vrije wil. Het is de volledig vrije wil die de ziel waarlijk tot een kinds gods maakt, een kind van de creator, de AllerEerste die alles in het leven riep.

De volledig vrije wil is de ziel als geschenk gegeven om te kunnen leven uit innerlijke wens en overtuiging. Was de ziel zonder volledig vrije wil geschapen, dan zou de ziel slechts bestaan door de wilsoplegging van de AllerEerste. Dat zou pas waarlijk een 'god' geweest zijn die gebod en verbod. En die 'god' is een illusie; door Luciwer gewild.

Dit contrast moet duidelijk maken, niet alleen de ware aard van de AllerEerste, geen wrekende 'god' maar een liefdevol, schoon en lichtend voorbeeld, maar ook waarom er behalve al het gecreëerde ook een volledig vrije wil bestaat.

In de oorspronkelijke wereld draagt de volledig vrije wil bij aan van de harmonie van het totaal. Geen ziel die dat anders zou willen, want de inspiratie van de AllerEerste is zichtbaar en voelbaar aanwezig.

Om enigszins een idee te geven, hoe de inspiratie werkt, hoeft men alleen maar naar onze wereld te kijken voor een voorbeeld van het tegenovergestelde. Hier op aarde is de inspiratie van de AllerEerste niet rechtstreeks voelbaar, maar die van Luciwer wel. En zie waar het toe leidt: "De mens is geneigd tot alle kwaad", zeiden de ouden. Het is een uitspraak die de dominantie van Luciwer -onbedoeld?- erkent en het is dus tevens een goddeloze uitspraak, want het is een uitspraak zonder hoop.- Voor iemand zonder hoop moet deze wereld als een beerput zijn, een ellendige plek waar het kwaad regeert.

Zij die hopen kunnen de dodelijke terreur van de angst van zich af gooien. Zij die hopen realiseren zich dat de hoop het leven zelf is. Het leven dat iedereen dagelijks leeft. Van de Pygmeë tot de Aleoet, van de huurder van een communalca in Moskou tot de CIA-agent.

De hoop is het leven zelf. Het leren van de levenslessen, de doelen die ieder van ons zichzelf heeft gesteld. Eenmaal dit leven geleefd keert ieder mens terug naar huis, met een beter inzicht over hoe de volledig vrije wil te gebruiken. Het pad naar vervolmaking.

De volledig vrije wil is een geschenk waarmee men om moet leren gaan. In de oorspronkelijke wereld, vóór de eerste en de tweede incarnatie, betekende dat het opnemen van de eigen verantwoording. Hoe schoon en perfect het leven in de aanwezigheid van de AllerEerste in de oorspronkelijke wereld ook was, het hebben van een volledig vrije wil betekende te willen ervaren hoe het is zonder die direct aanwezige inspiratie, te willen en moeten weten wat het is om op eigen benen te staan. Zelf de harmonie kiezen en niet hem opgelegd krijgen.

Daarom werd de eerste wereld gecreëerd. Een wereld waar de AllerEerste niet direct waargenomen kon worden, waar de geïncarneerde ziel de volledig vrije wil op de proef kon stellen, waar de lessen van het leven door elke ziel geleerd konden worden.

De drie wegen, die van Liefde, Licht en WarmeSchoonheid, leerden ieder hun eigen les. Na de

eerste incarnatie kon ieder voor zich-zelf zien wat leven in volledig vrije wil zonder de directe inspiratie van de AllerEerste had betekend.

De zielen van Licht en WarmeSchoonheid kozen voor verder leren, maar wetend dat in een nieuwe incarnatie opnieuw zonder de inspiratie van de AllerEerste geleefd zou worden, kozen zij voor het



De drie wegen

leiden van hun leven in

een begeleide vorm. In volledig vrije wil ontwierp elke ziel zich een leven met lessen, daarin verlangend naar Liefde, juist dat wat de zielen van Licht en WarmeSchoonheid in de eerste wereld hadden versmaad, om te kunnen doorgronden wat Liefde is.

De zielen van Liefde kozen eveneens voor verder leren, door uit Liefde hun broeders en zusters in de tweede incarnatie te begeleiden. Zo maken de zielen van Liefde de lessen van de zielen van Licht en WarmeSchoonheid mee, om hen volledig te kunnen begrijpen Liefde, die in de eerste wereld uiteindelijk niet in staat bleek de kloof met Licht en met WarmeSchoonheid te dichten.

Zo leven alle mensen in de huidige tweede wereld een leven zonder volledig vrije wil, begeleid door zielen in de oorspronkelijke wereld. Een leven met wat in sommige religies karma heet, maar niets anders is dan de levenslessen die men wil leren, om te ontdoen wat na de eerste incarnatie imperfect bleef, om na de tweede incarnatie de uiteindelijke stap naar vervolmaking te kunnen zetten. Uit volledig vrije wil ontwierp ieder zijn en haar leven hier en dragen de zielen van Liefde zorg voor de juiste begeleiding in dit leven.

Wie klaar is met dit leven -en dat betreft dus iedereen die hier op aarde heeft geleefd- keert terug naar huis om te ervaren dat de volledig vrije wil meer inhoud heeft gekregen door het leven op aarde, het leven van de tweede incarnatie.